

Цѣни.
За абориране на вѣстника:
За година 10 л.
• 6 мѣсѣца 5 л.
• въ странство за година 15 л.
• старъ брой 50 л.
За обявленията:
1) Въ единъ стълбъ:
На 4 стр. за единъ редъ — 20 ст.
• 1 стр. 1 л.—
• другиъ стр. 50 ст.
2) Въ два стълба:
На 4 стр. за единъ редъ — 50 ст.
• 1 " 3 л.
За срочни (шестмесечни или годишни) обявления се правятъ
важни отстъпки.
АБОНОМЕНТЪТЪ ВЪ ПРЕДПЛАТА
възимащите на нови аборирана става
всичката отъ началото на текущото
шестмесечие.

Единъ брой 20 ст.

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСНИКЪ

"Всичките права на свободата сѫ основани на правдата; за туй пръвата дѣлжностъ на свободата е да защищава правдата".

Всички абориранъ има право да си достави загубеный брой, но току сѫдътъ получуването на следующий брой. Инакъ, сѫдътъ туй крѣме, плаща като за старъ брой, и то ако има.

БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА**ОБЯВЛЕНИЕ**

N-о 53.

Българската Народна Банка, като извѣстява почитаемата публика че, съгласно приетий отъ Народното Събрание Законъ, ще почне на скоро да пуша въ обращение срѣбърни банкноти отъ 5 и 10 лева, има честь да помоли всички лица, у които се намиратъ златни банкноти отъ едната стойностъ, 5 и 10 л., да ги внесатъ най-късно до 1-ия идущий Февруарий въ Окружните и Околийски Кючежничества, или въ Банката и клоновете й, срѣщу които ще имъ се брои припадающата се сумма въ злато. Всички неизвеставани за обмѣнение до по-мнатата дата златни банкноти отъ 5 и 10 лева, ще се считатъ за на-предъ като срѣбърни.

г. София, 2 Януари 1892 г.

— 4—131—3

По программата ни

Двѣ причини ни каратъ да се повърнемъ на това място върху программата ни, изложена на 9-и Юни министърата година: първата е, че сега доста наши абориати не сѫчили първия ни брой отъ казаната дата, та тълкуватъ твърдѣтъ различно поведението ни по появляващѣ се политически, икономически и общественни въпроси; а втората причина е, че и измежду основните ни абориати има да се колебаѣтъ, па даже и не вързватъ същѣтъ, че ний испльняваме строго програмата си. Еднитъ казаватъ, че напишатъ вѣстникъ бѣль опозиционенъ, но не смѣялъ ли да се искаже или не можалъ ли да се искаже — такова едно вѣщъ; а другитъ казаватъ, че вѣстникътъ ни получава субсидия и тайтъ защищава правителството. И тия мѣниня растѣтъ паралелно, защото свѣдѣніята ни отъ разни мѣста ги потвърждаватъ. Какви мѣниня! Нѣщо по-блѣско кѣмъ истински разумъ да се каже — не бива, сѣкашъ! Едно че у насъ не може да се допусте никакъвъ другъ вѣстникъ, освѣтънъ свѣрзанъ съ правителството въ тѣзи двѣ точки: приятель или неприятель! Че и много наши бѣлги не могатъ да раздѣлѣтъ правителството отъ личностѣтъ, които съставляватъ правителството, и за туй каза-жатъ ли „правителство“ — тѣ разбираатъ все едно: личностѣтъ и правителството, безъ да придаватъ на правителството иѣкаска отдельна физиономия.

Ако така трѣба да глѣдаме на правителството, ний ще трѣба да кажемъ, че сме съ правителството и не сме съ правителството. 30 броя вече поддѣржатъ това. Подъ таковъ разбиранье на думата правителство, ний сме дѣйствително такива (сме и не сме), и тогава ставаме именно неразбираеми и даже, както единъ любезенъ бѣше ни писалъ, сме „пълзящи“ — нѣщо, разбира се, твърдѣтъ непримѣнно на дѣйствително самостоятеленъ вѣстникъ, за какъвто прогласихме и ний „Черно Море“.

Но трѣба да се разбере, трѣба да се разясни, че правителството не е едно иѣкаско вѣщъ, не е личностъ, ако и да

се събегавлява отъ личностъ. Личностѣтъ умираятъ или се отеглятъ, а правителството си остава и съществува. Правителството само се представлява отъ личности и всѣка личностъ, която вѣза да върши работата на правителството, приема непрѣмѣнно и задълженето, да се грижа за благоустройстването на народа, който поддѣржа съществуването на това правителство, защото правителството е създадено за да управлява и пази общите работи на народа искъвло. Твърдѣтъ естественно е, личностѣтъ, който съставляватъ правителството, влияятъ за добрая или лоша ходъ на тия общи, дѣржавни работи, защото сѫ человѣчески сѫщества, но тия личности, главното, дѣйствува отъ името на правителството, тѣ испльняватъ дѣлътъ предъ отечество и народа, и иматъ все пакъ отговорностъ предъ него, предъ народа, предъ Народното Събрание. Какъвъ е народа, та-ко-ва бива и Събранието му, и какъвъ е Събранието, такова бива и правителството, като, разбира се, се избиратъ все по-способни. Съдователно, Иванъ ли е или Стоянъ — не е въпросъ за насъ: насъ това не интересува ни най-малко, а най-глѣдаме работитъ на правителството. Единственото сѫществование у насъ е, че то състои отъ личности (не имена Иванъ или Стоянъ), а ни една личностъ нѣма въ свѣта, да бѫде непогрѣшими. Всесвѣтската поговорка „само този не сѣрка, който не работи нищо“ е, съдователно, основата на нашето поведение спрямо правителството и, затуй, ний сме и не сме съ правителството; не партизанстваме — сме обявили въ първия си брой, а глѣдаме по съвѣтъ и по бѣлгари разумъ всичко, което излиза отъ правителството. Никакъ не е чудно да грѣшимъ и ний въ своите размѣлzenia, защото не сме Богъ, но цѣлъта ни, програмата ни е, да бѫдемъ безпристрастни, и самостоятелни въ мнѣнната си, като имаме работа не съ личностѣтъ, които съставляватъ правителството, а съ правителството, като съ съвѣтъ-купно едно лице, тѣтъ създадено отъ основните ни закони, и указваме на грѣши-ките му, които виждаме за такива, и на похвалните му дѣла, които пакъ виждаме за такива.

Ето пѣясното опрѣдѣление на нашите отношения къмъ правителството, — отношения, които сѫ за всѣкога, до когато съществува въ „Черно Море“.

Надѣваме се, поне слѣдъ туй, че ще бѫдемъ разбрани. Ний мислимъ, че такъвъ самостоятеленъ вѣстникъ може да сѫществува и нѣма защо да бѫдемъ окачествявани като „приятел“ и „неприятел“ на правителството въ партизанска смисъл. Ний сме обявили „Черно Море“ като не-партизански приятел на правителството, съ задача да мусомага въ испльнението на дѣлностите му къмъ народа, който е създалъ, като и указва отъ чисти побуждения на грѣши-ките му. Може ли или не може да испльнява тѣзи си роли вѣстникътъ — е особенна тема. — Нашъ девизъ е, да служимъ на справедливостта, на правдата, и на бѣлгарския интерес, както разбираемъ.

ВЪТРЪШЕНЪ ПРѢГЛЕДЪ

Ний нищо не споменяхме, по случай подновяването на годината, за нашето политическо положение, когато това е обичай даже. Причината на туй е, че ний не виждаме нищо тревожно по отношение на политическата ни свобода по

Редакторъ Издатель
П. БОБЧЕВСКИЙ

Редакцията е настроена да не испльнява никакви поръчки, които не сѫ придвижени съ стойността.
За обявленията се плаща слѣдъ първото публикуване.

Единъ брой 20 ст.

АДРЕСЪ:

За писма, статии и ръководи:
До Редакцията:
За писма (въ български и на английски)
До П. Бобчевски
РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА
се номинират въ домъ Босчевски
№ 336, срещу Централната
градска градина.

Редакцията не отвѣща за
содействието на публикуването
на писма и съобщения, които не
са отъ специалните и
дописки.

Неупотребените ръководи
се връщатъ, ако се платятъ
пощенските разноски.

Неплатени писма не се
приематъ.

телно подчинение на родителите си, жената — на мѫжа си, вдовицата — на синовете си. Мѫжътъ има право да взема, колкото иска, наложици. Мѫжътъ има пълно право да убие невѣрната си жена и нейния сѫбъникъ, или пъкъ да ѝ продаде. Мѫжътъ има право да остави жена си, ако е тя бездѣтка, ако е не послушна на баща му и майка му, ако обича да краде, ако обича много да хортува, ако е съ ревнивъ характеръ. И надътъ това още, мѫжътъ, ако не остави невѣрната си жена, се наказва съ 60 удара отъ бамбукови пръчки. Който отвадне жена или мома, макаръ съ цѣль да се жени, — наказва се съ смърть. Уважаватъ се само тия жени, които уважаватъ майката и бащата на своя мѫжъ; почита се паметта на онзи жена, която се самоубие слѣдъ смъртта на своя мѫжъ. Обществото иска отъ моми, годеници, на които умрътъ годеникътъ, да се посветятъ на безбрачие. Чиновникъ, ако се окаже, че прѣлюбодѣйствува, се наказва съ прѣлюбодѣйствуване съ семейството на воененъ или гражданска чиновникъ, се наказва съ смърть.

Така щото, излиза, че правствениността въ Китай е поставена на твърдѣтъ ягка основа и никакви Цезаровци и богини на хубостта или любовта — Венери, Афродити и пр. любезности, не се позволяватъ отъ китайското цѣломѫдрие.

За износа на храните прѣзъ Варненското пристанище.

(По поводъ на „Изложението за състоянието на Варненския окръг“ — 1891 година)

За улесняването на износа на храните се е писало много, но все още не прѣстана и да се пише. Храните — това е единственото наше богатство, което удовлетворява въ най-високъ процентъ нуждите ни. Ний нѣмаме друго какво да изнасляме въ такъвъ количество, колкото храните, и затуй дѣлжностъ е на тия, отъ които зависи, да правятъ всички нуждни улеснения за износа имъ.

При все туй, изноствъ на нашите храны отъ Варненското пристанище е въ доста голѣма нередовностъ. Това се поддѣржа и отъ г. на Варненски окръженъ Управител въ изложението му до окр. Съѣтъ. Ний, впрочемъ, не въ всичко се съгласяваме съ г-на Управителя, но и не можемъ да не обрѣнемъ внимание, гласно на сѫществуващи мѫжнотии при износа на житата, съ желание да се отстранятъ.

Извѣстно е, че всѣки тѣрговецъ на храны има свои агенти изъ провинцията, за да купуватъ храните по извѣстни, твърдѣтъ често измѣняни, цѣни; така щото селенинътъ прѣди всичко се пазарява за цѣната на своето жито, като показва mostра само, а послѣ тѣрговецъ (или агентътъ му — все едно) товари събра-ната по този начинъ храна на вагони и прѣнася кѣмъ пристанището. Има още и други тѣрговци на храны, които купуватъ на мѣстото, но не изнасятъ, а продаватъ на други тѣрговци, които вече изнасятъ на вънъ. И въ този случай се

„ЦЪЛИНА“

Селско месечно списание
за стопанство, поминъкъ, наука
и книжниня.

Нарежда и издава Дружеството
„Селски приятел“ въ г. Пловдивъ.

Съдържание на първата книжка:

I. Сурова година! II. Селски календарь. III. Отъ уредничеството. IV. Умъ царува, умъ робува. V. Чесенъ на орача. VI. Въ село. VII. По нашето народно свѣтскаване. Отецъ Папей. VIII. Първата ни народна изложба. IX. Ползата отъ дълбо кото оранье на земята. X. Снововетъ за горите и меритѣ. XI. Ползата отъ пъттующимъ земедѣлчески учители. XII. Какъ да си назимъ здравъстето. XIII. Търговия и Търговци. XIV. Нови книги. XV. Полезни съвети. XVI. Малки новини. XVII. Обявления.

Цѣната на списанието „Цълина“ е: за година 4 лева, за шестъ мѣседа 2 лева, предплатени.

Годишните предплатили абонати съ посѣдията книжка ще получатъ подаръкъ единъ сборникъ отъ полезно четиво, подъ името „Колекция“, който ще обема 10-15 печатни коли и самъ ще струва около 2 лева.

Желаещите да се абоширатъ или да си станатъ настоятели, нека се отнесатъ до г-на

П. М. Бъзайтова, отговорникъ на списанието, въ г. Пловдивъ.

На, настоятелите се отглежда

ва 10 %

(3-143 2)

Д-РЪ МЕТОДИЙ СЛАВЧЕВЪ

Сървившътъ Мюнхенски Медиц. Факултетъ,

Ординаторъ при Варнен. държ. I-кл. болница, приема болни всеки день, отъ 2 до 5 часа слѣдъ пладнѣ. Въднитъ приема бесплатно.

Адресъ: Прѣславска улица, въ домътъ на Пандели Сигаловъ, № 32, срѣчу Ив. Гипевата къща.

2 - 139 - 2

Д-РЪ ГЕОРГИ С. ГЕОРГИЕВЪ

Сървившъ Парижки Медиц. факултетъ, Ординаторъ въ Хирургическото и Гинекологическо отдѣление на Варненската I-во кл. държавна болница, приема да бѫде домашнъ лѣкаръ съ годишнѣтъ абонаментъ. Умоляватъ се почитателите фамилии изъ гр. Варна, които желаятъ да го иматъ за таѣтъ, да се отнесатъ до него за споразумение въ домътъ му: Прѣславска улица, № 1241, надъ аптеката на Г-нъ Фока, всеки денъ отъ два до четири часа слѣдъ пладнѣ.

(4-148-2)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 240

Варна, 16 Януари 1892 год.

Имащъ честъ да обявихъ на почитателите публика, че съ опредѣленіе № 14 Януари 1892 год. на Варненския Окр. съдъ, Съдъ, Надаътъ Басмаджианъ, търговецъ въ Варна е, обявенъ въ несъстоятелностъ по търговското му дѣло № 2-1892 г. съ прѣрѣмната дата за съдържане на платитѣ сп. 13 Януари 1892 год. Кредиторите съмъ дължни въ продолжение на 15 дни отъ обявяване единъ пътъ на това въ в. „Черно Море“ да направятъ заявление до дълводителя или съдица Константина Радиковъ, че желаятъ да взематъ участие при распределението на актини.

Членъ-дълводителъ: Г. Пасаровъ

1 151-1

„ЧЕРНО МОРЕ“**Обще-обезпичително дружество въ Букурещъ.**

Уредено въ Романия съ Высочайши Кралски декретъ № 225 отъ 29

Февруари 1882 година.

Установено въ България съ Высочайши Княжески Указъ отъ 26 Януари 1889 година подъ №. 31, обнародванъ въ Държавниятъ Вѣстникъ отъ 21

Февруари 1889 г. брой 19

КАПИТАЛЪ ВЪ АКЦИИ 2,000,000 ЛЕВА,

отъ които 300,000 лева съ нарочно отдалени, като фондъ за гаранция на отдѣла за застрахование живота.

Специална гаранция за България 300,000 лева депозирани въ Българската Народна Банка

Обезпечава по най-години условия всѣка кътъ видъ обезпечения: 1) срѣнъ за губи отъ пожаръ, 2) капиталъ съ опредѣленъ срокъ, 3) зестри (прики) 4) капиталъ въ случаи на смърть

Обезпеченето полици срѣнъ загуби отъ пожаръ се издаватъ отъ самото агенство „Лафика“ въ Варна въ най-късъ време. Въ сѫщото агенство могатъ се установи условията по всички видове обезпечения, и се приематъ предложенія а по разни обезпечения.

Агентъ И. Карловский

2 - 1 - 2

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанъ, съдикъ по массата на несъстоятелния Надаътъ А. Басмаджианъ, Варненски търговецъ, имамъ честъ да извѣстѣ публиката, че на 31-ти този мѣсецъ Януари, ще почие публичната проданъ на стоката на несъстоятелни Надаътъ А. Басмаджианъ, състояща отъ: разни готови дрѣхи, материали и правене дрѣхи, машини за шевъ и пр.

Проданъта юсъечие часа отъ 9 преди пладнѣ, на „Балъкъ пазаръ“.

гр. Варна, Януари 1892 год.

Съ почитание

Синдикъ: К. РАНКОВЪ

1- 152 - 1

Турена е подъ печать книжката:

ЗАПОРЪ

(Пътъ съдебниятъ за животъ).

ПАПИСА

и. ВЪЛКОВЪ

Издава Р. С. С. на в. „Черно Море“ за подаръкъ на платившиятъ абонати.

Цѣна 40 стотинки.

Всеки не събнатъ на вѣстника може да си изъостави, като испрати въ Редакцията 40 ст. въ ющи марки отъ една ст.

Книжката ще излезе най-късно до 1-ти Февруари.

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИИТЕ

Управителна комиссия за кървите мѣстни земедѣлческо-промишлени изложени въ гр. гр. ПЛОВДИВЪ и ГУССЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 309

На 31 Януари 1892 година, частъ по 2 слѣдъ пладнѣ, изъ кънцеларията на управителната комиссия за мѣстните изложения, ще се проваде търгъ съ тайна конкурренция за оставането на прѣдприемачъ напрѣдъ на главниятъ входъ и входовете отъ страна, съ ограничение мѣстото за изложението и построяването на павилионите: 1) главниятъ за стопанството и промишлеността, 2) за опитване вина, 3) за минералитъ, 4) за сирови животински произведения, 5) за температурни изложения, 6) за музика и 7) за излагане на тютюни.

Приблизителната стойност на прѣдприятието възлиза на 109,519 лева.

Исканиятъ залогъ е 6000 лева.

отдѣлнія до нея дамъ и килеръ отъ прости дървень материали, покривъ керемиденъ, 2) градина, въ нея сая и дамъ покривъ сламенъ съ дворъ отъ 4 уврата

Желаещите да ги купятъ могатъ всѣкъ работенъ денъ и часъ да дохаждатъ изъ канцеларията ми въ Добричъ да наддаватъ надъ оцѣнката

гр. Добричъ 22 Януари 1892 год.

2-й Пом. Съд. Приставъ П. Костовъ
1-153-1

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 315.

Подписанъ обявявамъ, че отъ 22 Февруари до 22 Мартъ ще трае продажбата на слѣдующите имоти принадлежащи на Паскаль Цоневъ, отъ с. Геленджикъ находящи се въ синора на сѫщото село, именно: нива „Орта“ 5 увр., нива „Лошъ Петрово перде“ 8 уврата Нива Карапенски пътъ, 7 уврата Нива Нива „Чепъмъ Иолу“ 6 увр., Нива „Девия Юкъ“ 6 увр., Нива „Куру Иолу“ 10 уврата.

Желаещите да ги купятъ могатъ всѣкъ работенъ денъ да дохаждатъ въ канцеларията ми въ гр. Добричъ, да наддаватъ надъ оцѣнката.

гр. Добричъ 20 Януари 1892 година

2-й Пом. Съд. Приставъ П. Костовъ
1-154-1

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 319.

Подписанъ обявявамъ, че отъ 22 Февруари до 24 Мартъ т. г. ще трае продажбата на слѣдующите имоти принадлежащи на Смайлъ Ахмедъ отъ гр. Добричъ, находящи се въ синора на гр. Добричъ именно: къща, въ гр. участъ на единъ кътъ, отъ прости дървени материали, покривъ керемиденъ, отъ три стаи, съ дворово място отъ 609 кв. м. при съвѣдитъ: С. Фестхеъ, Димитър Бекъ Салихъ, Белберъ Ахмедъ Кълърови и пътъ

Желаещите да ги купятъ могатъ всѣкъ работенъ денъ и часъ да дохаждатъ въ канцеларията ми въ гр. Добричъ да наддаватъ надъ оцѣнката.

гр. Добричъ 22 Януари 1892 год.

2-й Пом. Съд. Приставъ П. Костовъ

1-155-1

Излѣзе отъ печать и намира се за проданъ:

БЪЛГАРОВЪ,
Французско-Българско-Нѣмски разговори.

Цѣна 4 лева.

Изъ прозинията се испраща ербъ 4 лева прѣдълати въ пощенски бонове.

Е. Лой. международна книжарница,
София.

(5-114-3)

НЕКРОЛОГЪ.

Членоветъ на театралното дружество „подномагане на бѣдни ученици“, съ най дѣлбока и неизразима сърдечна горестъ, явяватъ, че на 12-ти Декември 1891 година немилостивата и безжалостна смърть хвърли въ гроба, въ пай-циѣтуща младостъ, единъ отъ ревностните му развити членове и дѣятели.

ВЕЛИЧКО ИВ. СТОЯНОВЪ, роденъ въ Провадия на 27-ти Април 1867 год., като оставилъ въ дѣлбока скърбъ и трауръ родители, другари, и приятели. Съ смъртта на покойниятъ дружеството и обществото губиъ единъ ревностенъ служителъ, но такава е била волята на създателя...

Вѣчна ти память, драгий **Величко!**

гр. Провадия 11 Януари 1892 г.

Прѣдълатъ: **П. Р. Минковъ**

Секретаръ: **Ст. Въжаровъ.**

(3-145-3)